ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 10ης Φεβρουαρίου 2000 *

Στην υπόθεση Τ-5/99,

Παντελής Ανδριώτης, κάτοικος Θεσσαλονίκης, εκπροσωπούμενος από τη Σ. Ιωαννίδου, δικηγόρο Θεσσαλονίκης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τη δικηγόρο E. Korn, 21, rue Nassau,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Δ. Τριανταφύλλου, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

και

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Αναπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop), εκπροσωπουμένου από τους Χ. Καλλιπολίτη, δικηγόρο Θεσσαλονίκης, και B. Wägenbaur, δικηγόρο Αμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

καθών,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως των σιωπηρών αποφάσεων με τις οποίες οι καθών αρνήθηκαν να ενημερώσουν εγγράφως τον προσφεύγοντα σχετικά με τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της συνάψεως συμβάσεως κατόπιν της υπ' αριθ. APO/97/005 προκηρύξεως διαγωνισμού του Cedefop (ΕΕ 1997, S 139, σ. 44),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. Potocki και A. W. H. Meij, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Το ιστορικό της διαφοράς

1 Τον Ιούλιο του 1997, το Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefop) δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 19ης Ιουλίου 1997 (ΕΕ S 139, σ. 44) την προκήρυξη διαγωνισμού APO/97/005 που αφορούσε τις ακόλουθες υπηρεσίες: «Αρχιτέκτονας ή αρχιτέκτονας μηχανικός (...) ο οποίος θα αναλάβει την επίβλεψη και τον έλεγχο εκτέλεσης των εργασιών κατασκευής του νέου κτιρίου του Cedefop».

2 Ο προσφεύγων μετέσχε του διαγωνισμού υποβάλλοντας προσφορά.

3 Δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι, κατά τον Νοέμβριο του 1997, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε ανεπίσημα ότι ο σχετικός διαγωνισμός είχε κατακυρωθεί σε άλλο διαγωνιζόμενο.

4 Αφού ζήτησε από το Cedefop να του ανακοινωθούν επισήμως το αποτέλεσμα της διαδικασίας και οι λόγοι απορρίψεως της προσφοράς του, έλαβε στις 4 Δεκεμβρίου 1997 από τον οργανισμό αυτό επιστολή επιβεβαιώνουσα ότι η υποψηφιότητά του δεν είχε γίνει δεκτή για λόγους στηριζόμενους, κατ' ουσίαν, στην έλλειψη εμπειρίας στην κατασκευή κτιρίων γραφείων, καθώς και στην περιορισμένη υποδομή του αρχιτεκτονικού γραφείου του.

5 Στις 8 Ιανουαρίου 1998, ο προσφεύγων υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή λόγω παραβάσεως της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), με την οποία ζήτησε να του ανακοινωθεί το όνομα του αναδόχου και να του κοινοποιηθεί αντίγραφο των πρακτικών κατακύρωσης και της σχετικής απόφασης του διοικητικού συμβουλίου του Cedefop.

6 Εν συνεχεία, ο προσφεύγων, αφενός, άσκησε ενώπιον του Ελληνικού Συμβουλίου της Επικρατείας αίτηση ακυρώσεως κατά της αποφάσεως περί κατακυρώσεως του διαγωνισμού και, αφετέρου, υπέβαλε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με αίτημα, πρώτον, την αναστολή της διαδικασίας του διαγωνισμού και, δεύτερον, την επίδειξη ορισμένων εγγράφων τα οποία, κατ' αυτόν, το Cedefop δεν του είχε ακόμη γνωστοποιήσει.

7 Ο προσφεύγων αναγνωρίζει ότι έλαβε γνώση, στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, των ζητηθέντων εγγράφων.

8 Το Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, με την απόφασή του της 30ής Μαρτίου 1998, έκρινε, σύμφωνα με το κείμενο της αποφάσεως που περιέχεται στο υπόμνημα αντικρούσεως του Cedefop και δεν αμφισβητείται από τον προσφεύγοντα: «Όσον αφορά το τελευταίο αίτημα του αιτούντος σχετικά με την επίδειξη των εγγράφων που ονομαστικά αναφέρει (...) στην ουσία το αίτημα αυτό είναι αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι το καθού δεν αρνήθηκε ποτέ να επιδείξει τα συγκεκριμένα έγγραφα, αλλά αντίθετα τα προσκομίζει και ειδικότερα α) την από Αυγούστου 1997 προσφορά του υπέρ ου κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός αρχιτεκτονικού γραφείου Γιώργου και Άννης Ζωίδη αλλά και των Heupel και Νάνου, β) την από 14.11.97 απόφαση του ΔΣ του [Cedefop], σε πιστή μετάφραση από τα γαλλικά, γ) την από 16.12.97 σύμβαση μεταξύ του [Cedefop] και του αρχιτεκτονικού γραφείου Ζωίδη και, ακόμα, δ) το από 14.11.97 επεξηγηματικό σημείωμα για την απόφαση σχετικά με την επιλογή του αρχιτέκτονα συμβούλου του διευθυντή αυτού Johan van Rens (...)».

9 Στις 6 Οκτωβρίου 1998, ο προσφεύγων συνέταξε νέα καταγγελία, την οποία απηύθυνε τη φορά αυτή στον Πρόεδρο της Επιτροπής, κ. Santer.

10 Δεδομένου ότι καμία ανακοίνωση σχετικά με την κατακύρωση του επίδικου διαγωνισμού δεν δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, ο προφεύγων έστειλε νέα επιστολή στον Πρόεδρο της Επιτροπής, στις 17 Νοεμβρίου 1998, ζητώντας του να του επιβεβαιώσει ότι είχε πραγματοποιηθεί η εν λόγω δημοσίευση.

11 Τέλος, στις 8 Ιανουαρίου 1999, το Cedefop απέστειλε στον προσφεύγοντα έγγραφο στο οποίο ο οργανισμός αυτός ισχυρίστηκε ότι «[Το] συνολικό ποσό του συμβολαίου που συνήφθη βάσει της προσφοράς του αρχιτεκτονικού γραφείου Γ. και Α. Ζωίδη ανέρχεται σε 140 000 ECU (...). Υπενθυμίζουμε πάντως ότι, όπως ελάβατε γνώση τουλάχιστον με την ανάγνωση των προτάσεων και των σχετικών εγγράφων του Κέντρου στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων που είχατε ανεπιτυχώς συζητήσει ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονικής (...), τόσο η πλήρης απόφαση του ΔΣ όσο και η αναλυτική αιτιολογική έκθεση, και οι δύο σε ελληνική μετάφραση, ευρίσκονται ανηρτημένες στον πίνακα ανακοινώσεων του Cedefop, έξω από το γραφείο όπου έλαβε χώρα ο διαγωνισμός, και ο κάθε προσφέρων υποψήφιος μπορούσε να τις συμβουλευτεί και να λάβει αντίγραφά τους. Επιπλέον, τα στοιχεία αυτά προσκομίστηκαν μεταξύ άλλων κατά την εκδίκαση της παραπάνω αίτησης ασφαλιστικών μέτρων την 09.03.98, και τέθηκαν στη διάθεση του δικαστηρίου (και τη δική σας), όπως ρητά αναφέρεται στο σκεπτικό της υπ' αριθ. 7715/30.03.98 απόφασης και ειδικότερα στο τμήμα με το οποίο αιτιολογείται η απόρριψη του σχετικού σας αιτήματος.»

Διαδικασία

12 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο προσφεύγων άσκησε, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Ιανουαρίου 1999, την υπό κρίση προσφυγή.

13 Στις 15 Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή προέβαλε, βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου.

14 Την 1η Μαρτίου 1999, το Cedefop κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως, με το οποίο ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι η παρούσα προσφυγή είναι απαράδεκτη, χωρίς ωστόσο να προβάλλει τυπικά, σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο 114, παράγραφος 1, ένσταση απαραδέκτου.

15 Στις 20 Απριλίου 1999, ο προσφεύγων υπέβαλε τις παρατηρήσεις του επί της ενστάσεως που προέβαλε η Επιτροπή.

16 Στις 3 Ιουνίου 1999, ο προσφεύγων κατέθεσε το υπόμνημα απαντήσεως στο οποίο περιέχονται οι παρατηρήσεις του επί της επιχειρηματολογίας του Cedefop όσον αφορά το απαράδεκτο της προσφυγής.

Αιτήματα των διαδίκων

17 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή,

— να υποχρεώσει τους καθών να του γνωστοποιήσουν εγγράφως την ακριβή δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των αποτελεσμάτων της διαδικασίας

του διαγωνισμού APO/97/005 ή την έλλειψη τέτοιας δημοσίευσης,

— να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

18 Το Cedefop ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

19 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κηρύξει την προσφυγή προδήλως απαράδεκτη ή άνευ αντικειμένου χωρίς να εισέλθει στην ουσία,

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Επί των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος

Επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος

20 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, με τις παρατηρήσεις του σχετικά με την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, ότι τα δικαιώματα άμυνάς του προσβλήθηκαν, καθόσον κλήθηκε να απαντήσει στην εν λόγω ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή χωρίς να έχει λάβει γνώση του περιεχομένου των παρατηρήσεων του Cedefop.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

21 Πρέπει να τονιστεί ότι, με έγγραφο της 21ης Απριλίου 1999, ο προσφεύγων κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις του επί του υπομνήματος αντικρούσεως του Cedefop. Εξάλλου, στις 3 Ιουνίου 1999 κατέθεσε υπόμνημα απαντήσεως αναφορικά με το ως άνω υπόμνημα αντικρούσεως. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνάς του.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

22 Ο προσφεύγων τονίζει ότι η κατακύρωση διαγωνισμού αφορώντος δημόσια σύμβαση πρέπει να δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα, σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 17, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/50. Η έλλειψη δημοσιεύσεως της αποφάσεως κατακυρώσεως θίγει το κύρος της εν λόγω κατακυρώσεως και της κατόπιν αυτής συναφθείσας συμβάσεως.

23 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, ως ένας από τους επικρατέστερους υποψηφίους του διαγωνισμού και έχοντας υποβάλει την οικονομικότερη προσφορά, έχει προφανές έννομο συμφέρον να μεριμνήσει για την τήρηση των προπαρατεθέντων άρθρων 16 και 17 στη συγκεκριμένη περίπτωση. Εξάλλου, δεν έλαβε γνώση των επίδικων εγγράφων παρά μόνον εκ του γεγονότος ότι είχαν επισυναφθεί ως ανεπικύρωτα παραρτήματα των προτάσεων του Cedefop στην ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

24 Πέραν του κατά τα ανωτέρω τυπικού εννόμου συμφέροντος, ο προσφεύγων έχει και ουσιαστικό έννομο συμφέρον να επιτύχει τη διαπίστωση του παρανόμου της ελλείψεως δημοσιεύσεως, για δύο λόγους. Κατ' αρχάς, η έλλειψη δημοσιεύσεως θίγει το κύρος της κατακυρώσεως του επίμαχου διαγωνισμού, το οποίο ο προσφεύγων προτίθεται να αμφισβητήσει ενώπιον των αρμόδιων εθνικών πολιτικών δικαστηρίων. Η ως άνω έλλειψη αποτελεί περαιτέρω κρίσιμο στοιχείο για τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, υπό την έννοια του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ), στο πλαίσιο μετέπειτα αγωγής αποζημιώσεως.

25 Ο προσφεύγων τονίζει επιπλέον, όσον αφορά το σημείο αυτό, ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα αποτελεί τον μοναδικό ασφαλή τρόπο για να παρασχεθούν στους ενδιαφερομένους τρίτους τα στοιχεία βάσει των οποίων καθίσταται δυνατός ο έλεγχος του κύρους της επίδικης αποφάσεως κατακυρώσεως. Οι απαιτήσεις αυτές δεν μπορούν να ικανοποιηθούν ούτε με την ανάρτηση στα γραφεία των αναθετουσών αρχών ούτε με την επίδειξη ή την κατάθεση ανεπικύρωτων φωτοτυπιών.

26 Όσον αφορά τη συμπεριφορά της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) 337/75 του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1975, περί δημιουργίας Ευρωπαϊκού Κέντρου για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Καταρτίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 38), η Επιτροπή όφειλε να παράσχει επιβεβαίωση της δημοσιεύσεως της αποφάσεως κατακυρώσεως, εντός μηνός από της αιτήσεως που της είχε υποβληθεί. Η έλλειψη εμπρόθεσμης απαντήσεως της Επιτροπής ισοδυναμεί συνεπώς με σιωπηρή απορριπτική απόφαση.

27 Το Cedefop υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι ο προσφεύγων αναγνωρίζει ότι πληροφορήθηκε τον Νοέμβριο του 1997 και, εν συνεχεία, εγγράφως στις 4 Δεκεμβρίου 1997 την απόρριψη της υποψηφιότητάς του. Ο προσφεύγων δεν προσέβαλε εμπροθέσμως την απόφαση αυτή, δεδομένου ότι η καταγγελία του φέρει ημερομηνία 8 Ιανουαρίου 1998. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η υπό κρίση προσφυγή είναι απαράδεκτη, λόγω μη τηρήσεως των προθεσμιών της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας.

28 Το Cedefop τονίζει, εν συνεχεία, ότι ο προσφεύγων ομολογεί ότι, εν πάση περιπτώσει, έλαβε γνώση των εγγράφων που ζητεί να του παρασχεθούν στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Ο προσφεύγων ασκεί την παρούσα προσφυγή ως μηδέποτε να έχει λάβει γνώση των εγγράφων αυτών. Ενδεχόμενη ευδοκίμηση της προσφυγής του δεν πρόκειται να βελτιώσει τη θέση του, οπότε ο προσφεύγων δεν έχει εν προκειμένω κανένα ενεστώς συμφέρον προς άσκηση της προσφυγής.

29 Το Cedefop υποστηρίζει, τέλος, ότι οικειοθελώς εφάρμοσε τις διατάξεις της οδηγίας 92/50, καθόσον η οδηγία αυτή δεν είναι εφαρμοστέα στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεδομένου ότι η σύμβαση που υπογράφηκε με τον ανάδοχο αφορούσε ποσό μικρότερο των 200 000 ECU εκτός ΦΠΑ.

30 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι η προσφυγή κατά πράξεως ή παραλείψεως του Cedefop πρέπει να στρέφεται αποκλειστικά κατ' αυτού, όχι δε και κατ' άλλων οργάνων των Κοινοτήτων. Κατά συνέπεια, στον βαθμό που στρέφεται κατά της Επιτροπής, η παρούσα προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη.

31 Δεύτερον και επικουρικώς, η Επιτροπή τονίζει, μεταξύ άλλων, ότι, στον βαθμό που η προσφυγή στρέφεται κατά της σιωπηρής αρνήσεώς της να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων του Cedefop, ο οποίος της έχει ανατεθεί με τον κανονισμό 337/75, ο προσφεύγων δεν προσέβαλε την εν λόγω σιωπηρή άρνηση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο πλαίσιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας.

32 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, τρίτον, ότι στις 8 Ιανουαρίου 1999 το Cedefop γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα το αποτέλεσμα της διαδικασίας του διαγωνισμού. Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων δεν έχει ενεστώς συμφέρον προς άσκηση της παρούσας προσφυγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

33 Σύμφωνα με το άρθρο 114 του Κανονισμού Διαδικασίας, αν ένας διάδικος το ζητήσει, το Πρωτοδικείο μπορεί να κρίνει επί του απαραδέκτου της προσφυγής χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, η διαδικασία συνεχίζεται προφορικά, εκτός αν το Πρωτοδικείο αποφασίσει άλλως. Επομένως, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφασίσει ότι παρέλκει η προφορική διαδικασία και να αποφανθεί επί της αιτήσεως με αιτιολογημένη διάταξη.

34 Σύμφωνα με το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

35 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι έχει επαρκώς διαφωτιστεί από τα στοιχεία της δικογραφίας και αποφασίζει, στον βαθμό που η προσφυγή στρέφεται κατά της Επιτροπής, ότι παρέλκει η προφορική διαδικασία και, στον βαθμό που στρέφεται κατά του Cedefop, ότι παρέλκει η συνέχιση της διαδικασίας.

36 Κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό προσφυγής ασκηθείσας από φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι το πρόσωπο αυτό δικαιολογεί έννομο συμφέρον προς άσκηση της προσφυγής (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1997, Τ-117/95, Corman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-95, σκέψη 83).

37 Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει, αφενός, ότι ο προσφεύγων ζήτησε από το Cedefop να του ανακοινώσει το αποτέλεσμα της διαδικασίας κατακυρώσεως του επίμαχου διαγωνισμού και τους λόγους της απορρίψεως της προσφοράς του και, αφετέρου, ότι έλαβε αιτιολογημένη επιστολή του Cedefop, με ημερομηνία 4 Δεκεμβρίου 1997, με την οποία του επιβεβαιώθηκε ότι η υποψηφιότητά του δεν είχε γίνει δεκτή.

38 Επιπλέον, ο προσφεύγων δέχεται με τα έγγραφά του ότι έλαβε γνώση, πριν από την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, στο πλαίσιο των προ της ασκήσεως της προσφυγής εθνικών διαδικασιών, ήτοι το αργότερο στις 30 Μαρτίου 1998, όλων των στοιχείων σχετικά με την κατακύρωση του επίμαχου διαγωνισμού τα οποία έπρεπε να περιλαμβάνονται στη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της αποφάσεως περί κατακυρώσεως.

39 Δεδομένου ότι ο προσφεύγων έχει ήδη λάβει το σύνολο των δυναμένων να δημοσιευθούν στην Επίσημη Εφημερίδα στοιχείων και έχει συνεπώς, πριν από την άσκηση της παρούσας προσφυγής, ήδη επιτύχει το αποτέλεσμα που επιδιώκει, κατ' ουσίαν, μέσω της παρούσας διαδικασίας, ήτοι το να λάβει τα αναγκαία στοιχεία για μπορέσει να προσβάλει ενδίκως την επίμαχη απόφαση περί κατακυρώσεως του διαγωνισμού και τη συναφή απόρριψη της προσφοράς του, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο προσφεύγων δεν έχει κανένα έννομο συμφέρον προς άσκηση της προσφυγής.

40 Κατά συνέπεια, η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να κριθεί προδήλως απαράδεκτη.

41 Εν πάση περιπτώσει, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Οκτωβρίου 1999, T-106/99, Meyer κατά Επιτροπής, η οποία δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σ. II-3273 σκέψη 21). Επομένως, τα αιτήματα του προσφεύγοντος με τα οποία ζητεί να υποχρεωθούν οι καθών να του γνωστοποιήσουν εγγράφως τη δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση σχετικά με τα αποτελέσματα της διαδικασίας κατακυρώσεως του διαγωνισμού APO/97/005 ή να του γνωστοποιήσουν την έλλειψη δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως αυτής είναι, για τον ίδιο επίσης λόγο, προδήλως απαράδεκτα.

Επί των δικαστικών εξόδων

42 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε και οι καθών διατύπωσαν σχετικό αίτημα, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.**

2) **Ο προσφεύγων θα φέρει τα έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Επιτροπή και το Cedefop.**

Λουξεμβούργο, 10 Φεβρουαρίου 2000.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung